

ABSTRAKT

DAKTYLOSKOPIE – HISTORIE, SOUČASNOST A BUDOUCNOST

Cílem této práce je představit forenzní daktyloskopii jako vědeckou metodu, která i přesto, že v porovnání s ostatními kriminalistickými metodami a forenzními vědami představuje jednu z nejstarších, není metodou zastaralou či překonanou, právě naopak – jde o neustále se vyvíjející a měnící vědní obor. Za tímto cílem je práce rozčleněna do tří vzájemně odlišných, ale přesto provázaných kapitol, které korespondují s názvem práce – historie, současnost a budoucnost daktyloskopie. Toto rozdělení do kapitol a jejich vzájemné provázání pak slouží do určité míry i k zachycení tohoto neustálého pohybu kupředu.

Proto si první kapitola klade za cíl stručně popsat vědecké kořeny daktyloskopie a to, jakým způsobem ve svých počátcích čerpala z nespočtu vědeckých objevů, přiživována vzestupem darwinismu. Zvláštní důraz je následně kladen na popis formulace a empirického ověření tří fyziologických zákonů daktyloskopie, které tvoří dodnes její základ.

Druhá kapitola se zabývá a snaží se postihnout současný stav poznání a metod používaných při vyhledávání, zviditelňování a zajišťování daktyloskopických stop, zvláště pak latentních. Za tímto účelem bylo nezbytné rovněž ve stručnosti popsat anatomii a fyziologii lidské kůže, což umožnilo lépe pochopit proces vzniku daktyloskopických stop. V další části kapitoly byly popsány některé vědecké či z vědy odvozené metody používané při daktyloskopické identifikaci. Ve snaze poskytnout ucelený výklad o současnosti daktyloskopie tak byly popsány jednotlivé fáze daktyloskopické identifikace.

Třetí a poslední kapitola vychází z názoru, že ačkoliv není možné budoucnost předpovědět, lze ji alespoň dostatečně přesně odhadnout při znalosti současných nedostatků. Tyto nedostatky, a nikoliv nevýznamné, jsou následně popsány spolu s jejich pravděpodobnými příčinami, které, jak je uvedeno, zřejmě leží v procesu, jakým se daktyloskopie jako vědní disciplína etablovala.